

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 24, 2016

Nummer 24, 2016

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:1239](#) 21-06-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:1240](#) 21-06-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:1198](#) 14-06-2016

RECHTSPRAAK

De klacht betreft het oordeel van het hof dat de tbs-maatregel wordt opgelegd ter zake van een misdrijf dat gericht is tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen. De strafbaarstelling van artikel 6 WVV 1994 is een ernstig misdrijf met de dood of (zwaar) lichamelijk letsel als gevolg.

Advocaat-generaal W.H. Vellinga heeft geconcludeerd tot vernietiging van het bestreden arrest wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf en voor zover het inhoudt dat de maatregel van terbeschikkingstelling (hierna: tbs) wordt opgelegd ter zake van overtreding van artikel 6 van de Wegenverkeerswet 1994 (hierna: WVV 1994), alsmede dat de totale duur van deze maatregel van tbs een periode van vier jaar te boven kan gaan en dus ongemaximeerd is, met vermindering van de duur van de gevangenisstraf.

Het middel richt zich tegen het oordeel van het hof dat de maatregel van tbs wordt opgelegd ter zake van een misdrijf dat gericht is tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen als bedoeld in artikel 38e lid 1 Sr en artikel 359 lid 7 Sv.

Ingeval aan de verdachte de maatregel van tbs met verpleging van overheidswege is opgelegd ter zake van een misdrijf dat gericht is tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen, dient de rechter zulks – bij voorkeur in de bewoordingen van artikel 359 lid 7 Sv – in zijn motivering van de maatregel van tbs tot uitdrukking te brengen (vgl. HR 12 februari 2013, ECLI:NL:HR:2013:BY8434, NJ 2013/161, r.o. 4.3).

Voor zover het middel klaagt over het oordeel van het hof dat de maatregel van tbs wordt opgelegd ter zake van een misdrijf dat gericht is tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen als bedoeld in artikel 38e lid 1 Sr en artikel 359 lid 7 Sv, faalt het. De strafbaarstelling van artikel 6 WVV 1994 betreft immers – kort gezegd – een ernstig misdrijf met de dood of (zwaar) lichamelijk letsel als gevolg. Het oordeel van het hof getuigt derhalve niet van een onjuiste rechtsopvatting. Dat oordeel is

voorts niet onbegrijpelijk en toereikend gemotiveerd, gelet op hetgeen het hof, zoals onder 2.2.2 weergegeven, heeft vastgesteld omtrent de feiten en omstandigheden waaronder het feit is begaan.

De verdachte bevindt zich in voorlopige hechtenis. De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan zestien maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de aan de verdachte opgelegde gevangenisstraf van twaalf maanden.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf, vermindert deze in die zin dat deze elf maanden en een week beloopt en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-06-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:1240

Zaaknummer: 15/01004

Rechters: A.J.A. van Dorst, E.S.G.N.A.I. van de Griend en M.J. Borgers

Advocaten: H.M.W. Daamen

Wetsartikelen: 6 WVV en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Uit het arrest volgt niet zonder meer dat de bewezenverklaarde feiten waren gericht tegen of gevaar veroorzaakten voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen en dat er voorts ernstig rekening ermee moet worden gehouden dat verdachte wederom zo een misdrijf zal begaan.

Het middel klaagt erover dat het hof toepassing heeft gegeven aan artikel 14e lid 1 Sr en heeft bevolen dat de gestelde bijzondere voorwaarden en het reclasseringstoezicht dadelijk uitvoerbaar zijn.

Een rechterlijke uitspraak mag in de regel pas ten uitvoer worden gelegd nadat zij onherroepelijk is geworden. De in artikel 14e Sr voorziene uitzondering op deze regel met betrekking tot de dadelijke uitvoerbaarheid van de op grond van artikel 14c Sr gestelde bijzondere voorwaarden dan wel het op grond van artikel 14d Sr uit te oefenen toezicht kan voor de veroordeelde verstrekkende gevolgen hebben. Mede gelet daarop zal de rechter in de motivering van zijn bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid ervan blijken dienen te geven zich ervan te hebben vergewist dat aan de in artikel 14e Sr gestelde voorwaarden is voldaan (vgl. HR 10 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:537, NJ 2015/236).

Het bestreden arrest voldoet niet aan deze motiveringsverplichting nu uit hetgeen onder 2.2 is weergegeven niet zonder meer volgt dat de bewezenverklaarde feiten waren gericht tegen of gevaar veroorzaakten voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen en dat er voorts ernstig rekening mee moet worden gehouden dat de verdachte wederom een dergelijk feit zal begaan.

Het middel is terecht voorgesteld. De Hoge Raad zal om redenen van doelmatigheid de zaak zelf afdoen en voormeld bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid vernietigen.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, doch uitsluitend ten aanzien van het bevel dat de in de bestreden uitspraak vermelde bijzondere voorwaarden en het reclasseringstoezicht dadelijk uitvoerbaar zijn en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-06-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:1239

Zaaknummer: 15/04758

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: J. Boksem

Wetsartikelen: 14e Sr

RECHTSPRAAK

Slagende klachten over het klachtvereiste bij smaad en over uitleg ‘bepaalde feiten’ als bedoeld in artikel 261 lid 1 Sr.

Advocaat-generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd tot vernietiging van het bestreden arrest voor zover het de ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie ten aanzien van feit 2 met betrekking tot de aanranding van de eer en goede naam van het gezinshuis [A], de bewezenverklaring van feit 2 en de strafoplegging betreft, tot terug- of verwijzing van de zaak teneinde in zoverre op het bestaande beroep opnieuw te worden berecht en afgedaan, en tot verwerping van het beroep voor het overige.

Het middel richt zich tegen de verwerping van het verweer dat het Openbaar Ministerie niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in de vervolging van het onder 2 tenlastegelegde voor zover dat de smaad ten aanzien van het gezinshuis [A] betreft.

Ingevolge het bepaalde in artikel 269 Sr wordt belediging niet vervolgd dan op klacht van degene tegen wie het misdrijf is gepleegd. Dit klachtvereiste strekt ertoe dat het persoonlijk belang van het slachtoffer niet te worden geconfronteerd met eventuele negatieve gevolgen van een strafvervolging, de voorrang heeft boven het algemene belang van strafvervolging. Met die gedachte strookt ook dat artikel 164 Sv ertoe strekt te doen vaststaan dat de tot klacht gerechtigde persoon uitdrukkelijk heeft verzocht een strafvervolging in te stellen (vgl. HR 26 april 2011, ECLI:NL:HR:2011:BP1278, NJ 2011/204 ten aanzien van artikel 285b lid 2 Sr). Het bestaan van een klacht als omschreven in artikel 164 lid 1 Sv kan ook worden aangenomen, indien op grond van het onderzoek op de terechtzitting is vastgesteld dat de klager ten tijde van het opmaken van de aangifte de bedoeling had dat een vervolging zou worden ingesteld (vgl. HR 11 januari 1994, ECLI:NL:HR:1994:ZC8448, NJ 1994/278). Het enkele feit dat namens de klager aangifte is gedaan, is evenwel ontoereikend om die bedoeling aan te nemen.

Het oordeel van het hof dat het ontbreken van een schriftelijke volmacht als bedoeld in artikel 164 lid 1 Sv zonder gevolgen kan blijven op de enkele grond dat uit de nagenoeg samenvallende belangen van [betrokkene 1] en gezinshuis [A] kan worden afgeleid dat zowel [betrokkene 1] als gezinshuis [A] ten tijde van het doen van aangifte onmiskenbaar de bedoeling hadden dat strafvervolging tegen de verdachte zou worden ingesteld, is, gelet op

hetgeen onder 2.5 is vooropgesteld, niet toereikend gemotiveerd.

Het middel is terecht voorgesteld.

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring onder 1, eerste gedachtestreepje, onvoldoende met redenen is omkleed, nu uit de bewijsvoering van het hof niet zonder meer kan volgen dat sprake is van tenlastelegging van 'bepaalde feiten' in de zin van artikel 261 Sr.

Vooropgesteld moet worden dat sprake is van tenlastelegging van een 'bepaald feit' als bedoeld in artikel 261 Sr, indien het feit op een zodanige wijze door de verdachte is tenlastegelegd dat het een duidelijk te onderkennen concrete gedraging aanwijst.

Daarvan is bijvoorbeeld geen sprake indien het 'feit' niet het gedrag van de betrokkene betreft maar een eigenschap die hem wordt toegedicht en evenmin, zo het wel gaat om diens gedrag, indien dat gedrag slechts in algemene termen wordt geduid en derhalve niet wordt toegespitst op een voldoende geconcretiseerde gedraging (vgl. HR 29 september 2009, ECLI:NL:HR:2009:BI1171, NJ 2009/541). Opmerking verdient nog dat dit vereiste niet geldt bij de – van een lichter strafmaximum – voorziene strafbaarstelling van belediging in artikel 266 lid 1 Sr.

De in de bewezenverklaring voorkomende feitelijke omschrijvingen van de 'bepaalde feiten' waarvan de verdachte [betrokkene 2] en [betrokkene 3] op zijn website heeft beschuldigd, houden onder meer in – kort gezegd – dat 'kampfbewaarster' [betrokkene 2] tijdens een bezoekuur een kind heeft verboden naar de wc te gaan, waarbij de verdachte zich afvraagt of we echt naar de praktijken van nazi-Duitsland gaan, en dat [betrokkene 3] 'Nazi praktijken' erop na lijkt te houden door de ouders op alle mogelijke en ziekelijke manieren dwars te zitten om de kinderen terug te krijgen. Het oordeel van het hof dat de verdachte aldus de eer en de goede naam van [betrokkene 2] en [betrokkene 3] heeft aangerand door tenlastelegging van 'een of meer bepaalde feiten', zoals is bewezenverklaard, is, gelet op hetgeen onder 3.4 is vooropgesteld, niet begrijpelijk.

Het middel slaagt.

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring onder 2 onvoldoende met redenen is omkleed, nu uit de bewijsvoering van het hof niet zonder meer kan volgen dat sprake is van tenlastelegging van 'bepaalde feiten' in de zin van artikel 261 Sr.

De in de bewezenverklaring voorkomende feitelijke omschrijvingen van de 'bepaalde feiten' waarvan de verdachte [betrokkene 1] en gezinshuis [A] op zijn website heeft beschuldigd, houden onder meer in – kort gezegd – dat wordt geprobeerd moslims te bekeren tot het

christelijk geloof, bij deze christelijke gemeenschap drugs, alcohol en veel seks wordt gebruikt, en een donker gekleurd iemand, die daar leiding heeft, seks schijnt te hebben met de uithuisgeplaatsen aldaar, terwijl de familie die deze stichting 'runt' van de meeste praktijken op de hoogte is en daaraan bijdraagt, het gezinshuis kinderen opstoott tegen hun vader en moeder en een dochter onder druk van het gezinshuis aangifte heeft gedaan tegen haar vader wegens bedreiging. Het oordeel van het hof dat de verdachte aldus de eer en de goede naam van [betrokkene 1] en gezinshuis [A] heeft aangerand door tenlastelegging van 'een of meer bepaalde feiten', zoals is bewezenverklaard, is, gelet op hetgeen onder 3.4 is vooropgesteld, niet begrijpelijk.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-06-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:1198

Zaaknummer: 14/03453

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu, Y. Buruma, A.L.J. van Strien en M.J. Borgers

Advocaten: G. Spong

Wetsartikelen: 261 Sr, 269 Sr en 164 Sv